

der i kølvandet på den teknologiske udvikling samt psykiske arbejdsskader.

Nye arbejdsmiljøproblemer skal altså tages lige så alvorligt som de gamle af slagsen, så en styrkelse af sikkerhedsorganisationen er nok, når det kommer til stykket og efter nærmere overvejelse hos forslagsstillerne, ikke helt ude af proportioner.

Med ændringen af arbejdsmiljøloven fra maj 1997 blev det understreget, at partsystemet og myndighedssystemet, Arbejdstilsynet i denne her sammenhæng, er to indbyrdes uafhængige systemer, som hver for sig skal understøtte virksomhedernes forebyggende arbejdsmiljøindsats. Trods den indbyrdes uafhængighed må det dog i sagens natur forudsættes, at de to systemer samarbejder om at koordinere de initiativer, som iværksættes. Der arbejdes jo trods alt med de samme målsætninger fra handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø År 2005«.

I min egenskab af at være den øverst ansvarlige myndighed vedrørende arbejdsmiljøspørgsmål er jeg også ansvarlig for, hvordan de offentlige midler, som afsættes på finansloven til den partstyrede indsats, forvaltes. Det er i forlængelse af dette ansvar, at jeg skal godkende parternes planer på et helt overordnet niveau, men det skal siges, at jeg er ganske tryk ved, at den konkrete udmøntning af planerne varetages af parterne selv. Parternes aktive indsats og medvirken er en central forudsætning for, at visionerne i handlingsprogrammet »Rent Arbejdsmiljø År 2005« kan realiseres.

I betragtning af at parterne har tilsluttet sig visionerne i handlingsprogrammet og dermed er indstillet på, at det er på de områder, at tyngden i arbejdsmiljøindsatsen skal ligge, ja, så har jeg svært ved at forestille mig, at parternes planer ikke vil blive godkendt.

Den samlede ændring af arbejdsmiljøloven, som blev vedtaget, som nævnt flere gange, af Folketinget i maj 1997, har lagt de nødvendige rammer for den tiltænkte og tiltrængte styrkelse af arbejdsmiljøindsatsen. Ændringerne, dvs. APV-, BST- og sikkerhedsorganisationsreglerne og rammerne omkring partsindsatsen, må derfor fastholdes, og jeg kan derfor som den øvrige regering ikke tilslutte mig beslutningsforslaget.

Carsten Hansen (S):

I Socialdemokratiet går vi som bekendt ind for genbrug, men ikke af den slags, som vi ser her i dag.

Med det beslutningsforslag, vi skal til at behandle, er det faktisk tredje gang, vi behandler de synspunkter, som det yderste højre har på arbejdsmiljøområdet, men deres synspunkter bliver jo ikke mere rigtige af at blive gentaget, tværtimod.

Første gang var, da loven blev vedtaget i maj 1997. Anden gang var, da V og K for et års tid siden fremsatte et forslag præcis mage til det, vi behandler her i Folketinget i dag. Man må så håbe på, at tredje gang er lykkens gang, forstået på den måde at jeg håber på, at vi kan overbevise om ikke den samlede højrefløj så dog V og K om det fornuftige i at investere i et område, som koster det danske samfund 25 mia. kr. årlig.

Det er lidt enerverende at skulle bruge Tingets tid på at behandle så dogmatiske og gammeldags synspunkter på arbejdsmiljøområdet, som her er præsenteret for os. Man vil ophæve den skriftlige arbejdspladsvurdering, man vil liberalisere bedriftssundhedstjenesten, afskaffe grænsen for, hvornår man skal etablere en sikkerhedsorganisation og afskaffe mål- og rammestyring for Arbejdsmiljørådets og branchemiljørådenes aktiviteter. Alt sammen store fremskridt, der blev vedtaget med den forbedring af arbejdsmiljøloven, Folketinget vedtog sidste år.

Med dette forslag forsøger den forenede danske højrefløj altså at sætte dansk arbejdsmiljøpolitik 25 år tilbage. Vi lavede jo netop arbejdsmiljøloven om i erkendelse af, at den ikke virkede efter sin hensigt.

Lad mig for en god ordens skyld, også for V's og K's skyld, repetere den alvorlige baggrund for ændring af loven. Vi har 15.000 anmeldte arbejdsulykker hvert år. 60.000 arbejdsskader hvert år. Og eksperter fastslår altså, som jeg sagde tidligere, at kostprisen er et sted imellem 23 og 25 mia. kr. om året. Der var altså et helt klart behov for at ændre loven, så den forebyggende indsats blev sat i fokus.

Den gamle lov var ganske enkelt ikke god nok. Det er meget store tal, vi her regner med, men arbejdsgiverne betaler jo ikke de langsigtede økonomiske og menneskelige omkostninger ved nedslidning og førtidspension. Investering i arbejdsmiljø og forebyggelse er set ud fra Socialdemokratiets synspunkt samfundsmæssigt en god investering.

Jeg må så spørge mig selv om, hvad det her forslag så handler om. Højrefløjen kan vel ikke være bydreng for DA i det spørgsmål. Eller er